

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XCIV. Leonis Papae I. Ad Episcopos Galliae. Mittit exemplar sententiae, quae in Synodo Calchedonensi a vicariis papae prolata fuerat contra Dioscorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

dicatur, & eadem ad diaboli arbitriū carne concluditur, Dei filius per id, quo ex Virgine ortus, non per id, quo ex Patre natus est, Vnigenitus prædicatur, idemque nec vera Dei proles, nec verus Filius Virginis asseritur, vt per falsam passionem, mortemque non veram mendax etiam resurrectio resumptæ de sepulcro carnis habeatur? Frustra autem vtuntur catholico nomine, qui istis impietatibus non resistunt. Possunt hæc credere, qui possunt talia patienter audire. Deditus itaque literas ad fratres & coepiscopos nostros Tarraconenses, Carthaginenses, Lusitanos, atque Gallacos, eisque Concilium Synodi generalis indiximus. Ad tuæ dilectionis sollicitudinem pertinebit, vt nostræ ordinationis auctoritas ad prædictarum prouinciarum episcopos deferatur. Si autem aliquid (quod absit) obstiterit, quo minus possit celebrari generale Concilium Gallaciæ, saltem in vnum cõueniant sacerdotes, quibus congregatis fratres nostri Hydacius & Ceponius imminebunt coniuncta cum eis instantia tua, quo citius vel prouinciali Conuentu remedium tantis vulneribus afferatur. Data XII. Kalendas Augusti, Alypio & Ardabure viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XCIV.
LEONIS PAPÆ I.
AD EPISCOPOS GALLIÆ.

Mittit exemplar sententiæ, quæ in Synodo Calchedonensi a vicariis papæ prolata fuerat contra Dioscorum.

Dilectissimis fratribus Rustico, Rauennio, Venerio, & ceteris episcopis per Gallias constitutis Leo.

IMPLETIS per misericordiam Dei communibus votis, dignum est fraternitatem vestram sanctorum gaudiorum habere consortium. Nam fratres mei, qui vice mea orientali Synodo præfederunt, quæ acta retulerint significo, confirmata catholica fide, & glorificato apostolicæ prædicationis triumpho: quod etiam hi, qui ad deuiandum, vel seducti fuerant, vel impulsi, recepta veritatis luce latantur. Siquidem omnes Domini sacerdotes in v-

nam sententiam, sancto Spiritu docente, consensere: & de sacramento dominicæ incarnationis, in qua multorum intelligentia caligabat, ita tenebræ erroris ablatae sunt, ut in vno Domino nostro, vero & Dei & hominis Filio, nec de humanitatis ambigatur natura, nec de deitatis essentia. In impios autem nefandi erroris auctores, qui indignos se Dei gratia iudicantes, correctionis uti remediis noluerunt, qualis sit lata sententia, exemplaria quæ missimus edocebunt: ut agnoscat vestra dilectio, fratres carissimi, in sancto examine diuinum non defuisse iudicium, quo & vindicta retributa est obduratis, & pax impensa correctis. Dominus vos incolumes custodiat, fratres carissimi.

EXEMPLAR SENTENTIÆ.

Pascasinus episcopus Lilybetanus, Lucensis episcopus Afculanus, & Bonifacius presbyter ecclesiæ maximæ vrbis Romæ, vicarii sanctissimi ac beatissimi papæ Leonis apostolicæ sedis antistitis, pronuntiauerunt. Manifesta sunt quæ Dioscorus Alexandrinæ vrbis antistes contra Canonum disciplinam, regulasque ecclesiasticas, illicita præsumptione commisit, sicut præterita gestorum, seu præsens declarauit assertio. Is namque, ut plura relinquamus, Eutychem consortem perfidiæ suæ, a proprio episcopo sanctæ recordationis Flauiano iure damnatum, in gratiam communionis, antequam cum his qui congregati fuerant in Ephesina vrbe episcopis resideret, suscepisse cognoscitur. Sed illis quidem sedes apostolica veniam tribuit, quia contra votum gessisse quæ patrata sunt approbantur: ita ut nunc vsque adhæreant & beatissimo papæ, & vniuersali sanctoque Concilio: qua de re sacrosanctæ communionis consecuti sunt medicinam. Prædictus vero, qui malorum perseverantia ornari se æstimat, cum debeat summissa fronte vsque ad terram cum gemitu, ut conuenit, inclinari, quoniam nec beatissimi papæ epistolam legi permisit ad venerandæ memoriæ Flavianum Christi antistitem scriptam: quippe cum ab his qui detulerant petitus ut legi sineret, sacramenti satisfactione quod promiserat implere contempsit: quatenus prauis dogmatis augetur impietas, & occasio læsionis,

fionis, vel scandali cunctis generaretur ecclesiis. Patratis tamen his, volumus his sceleribus indulgere, & veniam, quam ceteris episcopis præstitimus, dignanter impendere, cum nec similem iudicandi reperiatur habuisse fiduciam, * adiecit etiam accusatorum supplicatio variis referta criminibus, & tertio euocatus per reuerentissimos fratres & coepiscopos nostros admonitione canonica, venire contempsit conscientia detentus arcano. Episcopos etiam a prouinciali Synodo, cui subdebantur, iure damnatos iniqua usurpatione suscipiens, ipse contra se damnationis sententiam prouocauit, veterum patrum sæpius statuta conculcans. Vnde sanctus ac beatissimus papa caput vniuersalis ecclesiæ Leo, per nos vicarios suos, sancta Synodo consentiente, Petri apostoli præditus dignitate, qui ecclesiæ fundamen, & petra fidei, cælestis regni ianitor nuncupatur, episcopali eum dignitate nudauit, & ab omni sacerdotali opere fecit extorrem. Superest vti congregata venerabilis Synodus canonicam contra prædictum Dioscorum proferat iustitia suadente sententiam.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Exemplar sententia.*] Depromptum est ex codice Corbeiensi, & ex Pithœcano, in quibus præcedenti Leonis epistolæ subiiciebantur. Extat autem, sed aliis verbis, in Actione tertia Concilii Chalcedonensis.

EPISTOLA XCIV.
LEONIS PAPÆ I.
AD EPISCOPOS GALLIÆ ET HISPANIÆ.
De solennitate paschali anni CCCCLV.

*Dilectissimis fratribus vniuersis episcopis catholicis per Gallias
& Hispanias constitutis Leo.*

CUM in omnibus diuinorum præceptorum regulis exequendis sacerdotalem obseruantiam oporteat esse concordem, maxime nobis & principaliter prouidendum est, ne in paschalis festi die vel ignorantia, vel præsumptio, peccatum diuersitatis incurrat. Vnde quia tempus sacratissimæ solennitatis ita dispositos habet limites

Concil. Tom. 7.

Gg